

ת"פ 51872/06/14 - מדינת ישראל נגד ציון בן דוד - בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע

25 פברואר 2015

ת"פ 51872-06-14 מדינת ישראל נ' בן דוד

51886-06-14

בפני כב' השופט דניאל בן טולילה

המאשימה מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד דרעי

נגד

ציון בן דוד - בעצמו

הנאשם

עו"ד בן לולן

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב אישום בעבירות של פריצה לרכב בכוונה לגנוב, גניבה מרכב, חבלה במזיד ברכב והחזקת כלי פריצה לרכב.

על פי המתואר בכתב האישום ביום 25.6.14, סמוך לשעה 2:47, ברח' החיד"א בב"ש, התפרץ הנאשם לרכב של המתלונן אביסרור שמשון (להלן: "**המתלונן**") בכך ששבר את מנעול דלת הנהג, ניפץ את שמשת חלון דלת הנהג, פתח את הדלת ונכנס לרכב במטרה לבצע גניבה. במעמד זה גנב הנאשם מהרכב 3 מצתים, עט, חפיסת סיגריות, שרוך ומטען. הנאשם נתפס בשעת מעשה על ידי שוטרים אשר הוזעקו למקום כאשר הוא עוטה גרב על ידו הימנית. הנאשם במעשיו גרם נזק בזדון למנעול ולשמשת דלת הרכב וכן למכסה תא הכפפות, בכך ששבר אותם. כמו כן, נמצא ברשותו הנאשם מכשירי פריצה הכוללים מברג שטוח ומכפתיים.

בטרם נשמעו הטיעונים לעונש נשלח הנאשם לקבלת תסקיר מאת שירות המבחן לא היה הסדר בין הצדדים לעניין העונש

תסקירי שירות המבחן

בתיק זה הוגשו מספר תסקירים. בתסקיר הראשוני מיום 11.9.14 עולה כי עסקין בנאשם כבן 50, נשוי בפעם השנייה, אב ל-4 בנות בגילאי 6-19. בטרם המעצר התגורר עם משפחתו בבאר שבע. הנאשם מסר כי לפני 4 שנים נותח בליבו וכי סובל מבעיות בגב ובכבד. זה ציין כי הוא נוטל תרופות באופן כרוני וכי בעקבות מצבו הרפואי מוכר במל"ל כבעל 60 אחוזי נכות. עוד ציין כי לאחר הניתוח החל ליטול תרופות נוגדי דיכאון וטופל במרכז לבריאות הנפש. הנאשם בעברו עבד בעבודות חשמל אולם בעקבות מצבו הבריאותי הפסיק לעבוד.

מגורמי השב"ס נמסר כי הנאשם מקבל תרופות באופן קבוע ונמצא במעקב והשגחה אשר הוסרה עם הזמן. כמו כן,

תפקודו באגף תקין ללא בעיות משמעת. בשל הרקע ההתמכרותי הוצע לנאשם להשתתף בפרויקט גמילה אולם השתתפותו לא אושרה מסיבות מודיעיניות.

אשר למשפחת מוצאו - הנאשם מסר כי שני הוריו נפטרו. הנאשם הינו הבן השביעי מתוך 10 אחים. אביו נפטר מהמחלה בהיותו בגיל 14. הנאשם ציין כי שני אחיו הגדולים נפטרו משימוש בסמים לפני שנים רבות ואח נוסף נהרג במסגרת השירות הצבאי. עוד שיתף כי מלבד אח אחד, כל אחיו בעלי מעורבות פלילית בתחום הסמים ואלימות. הנאשם תיאר את ילדותו כמי שגדל במשפחה מרובת ילדים עם קשיים כלכליים אשר התעצמו לאחר פטירת האב. זה ציין כי מגיל 14 החל לעבוד עם גיסו בעבודות חשמל. בשנת 82 גויס לצבא ושירת שירות מלא ובהמשך גם שירת במערך המילואים. בשנת 94 נישא לראשונה והתגרש כעבור שנת מנישואים אלו נולדה לו בת אשר כיום בת 19. בשנת 2005 נישא בשנית ומנישואים אלו נולדו שלוש בנות. הנאשם תיאר את הקשר עם ארבעת בנותיו כקשר קרוב.

אשר לשימוש בחומרים משני תודעה - הנאשם מסר כי במהלך השירות הצבאי התנסה לראשונה בסמים מסוג מריחואנה וחשיש ובהמשך השתמש בסמים קשים יותר ואף סחר בהם. בשנת 97 השתלב בגמילה במרכז "חוסן" ובהמשך השתלב גם בקבוצת NA והצליח לשמור על ניקיון עד אשר עבר את התקף הלב. עם זאת, ציין כי היו לו מעידות של שימוש בסם מסוג חשיש. לאחר התקף הלב עבר טיפולים רפואיים קשים, הפסיק עבודתו ושהה בחוסר מעש בבית ובעקבות כך חזר לצורך סמי פיצוציות מסוג נייס גיא. הנאשם הביע צער על חזרתו לשימוש בסמים וחש בושה כי בנותיו נחשפו לצד זה של חייו. הנאשם מאסר כי מאז שנעצר הפסיק את השימוש בסמים ומעוניין לחזור ולהשתלב במרכז "חוסן".

ממידע שהתקבל במחלקת הרווחה עולה כי הנאשם ומשפחתו מוכרים ומטופלים במחלקה על רקע מצוקת דיור ובעיות כלכליות. ציון מובטל ומוכר כנכה על ידי המ"ל. עקב מצבו הבריאותי אינו מצליח למצוא עבודה התואמת למגבלתו. למשפחה חובות כלכליים כאשר לא אחת הגיעו לפת לחם. הרווחה מסייעת ככל שניתן מבחינה חומרית וסוציאלית, כאשר הקשר עם המחלקה נעשה דרך אשתו של הנאשם.

בנוגע לביצוע העבירה- הנאשם הודה בביצועה ומסר כי במועד זה היה תחת השפעת סמים. באותו ערב לדבריו חש תסכול וייאוש נוכח מצבו ואף ניסיון אובדני. הנאשם מצטער על מעשיו ומביע חרטה על התנהגותו הפוגענית. שרות המבחן מתרשם כי הנאשם נמצא בתהליך בו החל לקחת אחריות על התנהגותו וההשלכות שלהן עליו ועל סביבתו. שרות המבחן מציין את גורמי הסיכון בעניינו של הנאשם בכללם השימוש בסמים כאסטרטגיית להתמודדות מול מצבו אל מול גורמי סיכוי בכללם המוטיבציה שלו לשנות את אורח חייו. פרק הזמן בו תפקד באופן תקין וקיומה של רשת תמיכה משפחתית בדמות אשתו ובנותיו. בסופו של תסקיר זה שרות מבחן ביקש לבחון אפשרות שילובו במסגרת טיפולית בבית חוסן.

בדין שנערך ביום 19/10/14 לאור האמור בתסקיר הוריתי על שחרורו של הנאשם ממעצרו וזאת לצורך שילובו בבית חוסן כאשר הטיעונים לעונש נדחו בהתאם.

לאחר שחרורו של הנאשם הוגשו 3 תסקירים בהם פירוט של ההליך הטיפולי אותו עבר הנאשם. בתסקירים אלו, עולה

כי הנאשם משתף פעולה עם הגורמים הטיפולים, מגיע לפגישות, מוסר בדיקות שתן שנמצאות נקיות מסמי רחוב, כך גם חידש את הקשר עם גורמי הרפואה הפסיכיאטרים הרלוונטיים. שרות המבחן ממליץ להעדיף את האפיק הטיפולי השיקומי על מנת לחזק את השינוי שעבר הנאשם וזאת בצד צו מבחן בגדרו ימשיך להיות בקשר עם שרות המבחן ועם בית חוסן.

טיעוני הצדדים:

ב"כ המאשימה בטיעוניו לעונש הפנה לחומרת מעשיו של הנאשם שאף הפכו למכת מדינה וציין ששם ביצע את המיוחס לו בהשפעת סמים דבר אשר יכול להגביר את החשש שאירוע שכזה יתדרדר לכדי אירוע של ממש. מדובר במי שתיכנן את מעשיו, דבר הנלמד מהשמתם גרביים על מנת להקשות את הגילוי. הנאשם גרם נזק משמעותי לרכב בצד גניבת הרכוש. זה עותר למתחם עונש בין 6 ל- 18 חודשים בגדרו ביקש לתת ביטוי לעברו הפלילי המכביד. ב"כ הנאשם סבור כי אין לקבל את המלצת שרות המבחן ואין מקום לחרוג מטה ממתחם העונש ההולם בשל שיקולי שיקום.

ב"כ הנאשם הפנה לכך שהנאשם הודה במעשים המיוחסים לו כבר בחקירתו הראשונה. הגניבה במקרה זה הסתכמה במצית וקופסת סיגריות. אכן לנאשם עבר פלילי מכביד אבל רובו מתקופה ישנה עד אשר הנאשם בשנת 2010 לקה בליבו והתדרדר בשנית. שרות המבחן פירט את ההליך הטיפולי שזה עבר לרבות ניקיון מסמים דבר אשר מוצא ביטוי בבדיקות תקופתיות שנערכות לו.

בנסיבות אלה, ובהתאם להוראת סעיף 40ד' לחוק העונשין יש לתת בכורה לשיקולי השיקום ולהימנע משליחתו של הנאשם מאחורי סורג ובריח, דבר שיוריד לטמיון את כל המאמצים שערך הנאשם עד כה. הנאשם מצידו ציין כי לא משתמש בסמים. יש לו ילדה שהתגרשה ונמצאת איתו.

כך גם ציין שאינו שותה אלכוהול וצמוד לילדיו ולאשתו.

דין והכרעה:

בעבירות ההתפרצות לרכב והגניבה מתוכו - פגע הנאשם בערכים המוגנים של ביטחון הציבור ורכושו. על הפגיעה הכלכלית ועל הענישה שיש לנקוט בעבירות אלו ראה רע"פ **אבו סבית נ' מדינת ישראל** (15.5.06):

"...למרבה הצער, תופעת גניבות הרכב טרם נעקרה משורש, ומכת המדינה שאליה נדרש בית משפט זה לפני בדיוק עשור (פסק הדין בע"פ 5724/95 ניתן ב-12.5.96), כמעט שהפכה לעשר מכות; היא ממשיכה לנגוס ברכושם של רבים, ופגיעתה רעה כלכלית ואנושית. המעט שבידי בית משפט זה לעשות הוא לחזק את ידיהם של בתי המשפט הדיוניים בראייה מחמירה של העבירות הכרוכות בכך"

המדובר מסוג עבירות אשר התרחשותן באופן תדיר ונפוץ מביאה לפגיעה ממשית במושג הערטילאי נקרא "תחושת הביטחון האישי". גם אם מרביתם של הרכבים מבוטחים, אין בכך כדי להקל בתחושת הפגיעה בביטחון האישי של האזרח, וזאת מעבר לטרחה והטרדה הגלומים בתיקון הנזקים אותם ביצע המתפרץ לרכב. המדובר בעבירות קלות מאוד לביצוע, קשות לגילוי.

עוד ראה דברי בית המשפט בעפ"ג 20738-08-14 שם בית המשפט המחוזי מציין כי: "אין לזלזל אף בנוק של הרכוש ובפרטיות של מקרים אלו. מבחינת הפגיעה בפרטיות יש דמיון וקרבה בין עבירות אלו לבין העבירות של פריצה לדירה"

אשר למדיניות הענישה הנהוגה בעבירות פריצה לרכב וגניבה - על דרך הכלל העונשים בגין העבירות בהן הורשע הנאשם נעים על דרך הכלל בין מאסר קצר שיכול וירוצה בדרך של עבודות שרות ועד שנת מאסר: בע"פ 736-09-12 מדינת ישראל נ' מסרי (31.10.13)- התקבל ערעור על קולת העונש בגין 5 עבירות של פריצה לרכב ו-3 עבירות של גניבה. כך הוחמר עונשו של הנאשם מ-18 חודשי מאסר על תנאי ל-14 חודשי מאסר בפועל. בת"פ 20905-03-12 מדינת ישראל נ' חאמד עיד (27-1-13) נגזרו על הנאשם 36 חודשי מאסר בפועל בגין 9 התפרצויות לרכב וגניבה יחד עם עבירה של החזקת סכין. בת"פ 22913-03-12 מדינת ישראל נ' רומן חרלפ (28.11.13)- נקבע כי מתחם הענישה בעבירות של התפרצות לרכב וניסיון גניבה נע בין 4 חודשים ל-10 חודשי מאסר. בת"פ 40676-12-10 מדינת ישראל נ' מתי בראנס ואח' (26.11.13)- נאשם 1 נידון למאסר מותנה בן 10 חודשים בגין 2 עבירות של התפרצות לרכב וגניבה מתוכו. במסגרת ת"פ 35186-03-10 מדינת ישראל נ' רביעה (17.12.12)- הוטל על הנאשם בגין 2 עבירות של פריצה לרכב בכוונה לגנוב ובעבירה של החזקת מכשירי פריצה, עונש של 4.5 חודשי מאסר בפועל אשר ירוצו בעבודות שירות. בעפ"ג 20738-08-14 גזר בית המשפט 12 חודשים מאסר בפועל בגין שתי התפרצויות לרכב וגניבה.

מידת הפגיעה של הנאשם בערכים המוגנים הינה ברף הבינוני. המדובר בהתפרצות "אלימה" לרכבו של המתלונן שכללה את ניפוץ שמשת חלון הדלת. המדובר במעשים המבוצעים בשתיים לפנות בוקר כאשר קדם להם תכנון ומחשבה וזאת בשים לב להימצאותם של כלי פריצה בחזקתו של הנאשם וזאת בצירוף גרביים אותם עטה על ידיו לצורך הימנעות מהשארית טביעות אצבע. מנגד, אין המדובר בהתפרצות מתוחכמת, הנאשם מבצע את המיוחס לו לבדו. הרכוש שנגנב אינו רב, מתמצה בחפיסת סיגריות, מצת, עט, שרוך ומטען. בתסקיר מצוין כי הנאשם ביצע את המתואר בהיותו תחת השפעת סמים. אין בכך כדי להוות נסיבה לקולא וממילא התנהלותו במהלך האירוע מלמדת על שליטה שאינה מאפיינת על שיכור או מי שאינו מודע כלל למעשיו.

מכל המקובץ לעיל, הנני לקבוע כי מתחם העונש בתיק שבפני נע בין מספר חודשים מאסר בפועל שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות ועד 12 חודשים מאסר.

בקביעת עונשו של הנאשם בגדרי המתחם ולחומרא, יש לתת משקל לעברו הפלילי של הנאשם הכולל 11 הרשעות קודמות בעבירות סמים ורכוש אם כי למעט הרשעתו משנת 2011 יתרת עברו הפלילי ישן שלא לומר ישן ביותר: הרשעה מספר 2 הנה בגין מעשים מלפני 9 שנים ואילו יתרת הרשעותיו הינן מלפני 18 שנה ויותר.

מנגד ולקולא יש ליתן הדעת להודאתו לחיסכון בזמן השיפוטי יקר. ע"פ הנטען הודאה זו כבר נמסרה כבר בתחנת המשטרה דבר שיש בו כדי להעיד על נטילת אחריות והפנמת הפסול במעשיו דבר שעולה בקנה אחד עם המתואר בתסקיר והבושה אותה חש הנאשם אל מול המתלונן שהינו שכנו. לנאשם בעיות רפואיות רבות בכללן קיימת אפשרות שיצטרך התערבות רפואית מורכבת בליבו. מצבו של הנאשם מבחינה כלכלית קשה וזה נתמך בביטוח לאומי אשר בוחן עבורו אופציות תעסוקה שיקומיות.

אשר להליך השיקומי שעבר הנאשם ושעמד בבסיס טיעוני הצדדים סבורני כי הגם שיש הליך שיקום מסוים זה אינו מצדיק חריגה מטה מהמתחם אותו קבעתי, אולם יהיה בו כדי למצוא ביטוי בגדרי המתחם ולקבעו את עונשו של הנאשם ברף הנמוך אותו קבעתי בהסתייגות מסוימת. ובמה דברים אמורים.

ע"פ החלטת מוטב זה הנאשם השתחרר ממאסרו ביום 19.10.14 כאשר בבסיס החלטה זו עמדה ההנחה לפיה הנאשם ישולב במסגרת טיפולית יומית בבית חוסן הכוללת הגעה יום יומית בין השעות 08:00 עד השעה 15:00 לרבות טיפול קבוצתי, טיפול פרטני, ובדיקות שתן.

דא עקא, הנאשם כלל לא שולב בבית חוסן ובסמוך לאחר שחרורו עדכן שירות המבחן את בית המשפט ביום 19.11.14 נוכח חשד לאירוע לבבי הנאשם אינו יכול להחליף את התרופה אותה הוא נוטל (אשר כפי הנראה מכילה גם חומרים ממכרים). נתון זה מנע את שילובו בבית חוסן אשר התנו את קבלתו למסגרת בהפסקת חומרים משנה תודעה. הגם כך, שירות המבחן באותו עדכון מוצא לנכון לבוא בהמלצה סופית לעניין העונש הכוללת צו מבחן ומאסר מותנה. שירות המבחן מציין את התרשמותם כי הנאשם גייס כוחות לנהל אורח חיים תקין בהתאם ליכולתו ואת קיומה של רשת משפחתית תומכת. כך גם ציינו את השיתוף פעולה של הנאשם עם השירות דבר המקבל משנה תוקף נוכח הצורך שלו להיות נתמך ומלווה ע"י גורם חיצוני.

נוכח חלוף הזמן שנותר מאז הגשת העדכון ועד לטיעונים לעונש התבקש שירות מבחן להגיש תסקיר נוסף שיוגש בסמיכות לגזירת עונשו. גם בתסקיר זה שירות מבחן מדבר על המשך שיתוף פעולה מול השירות הכולל הגעה לפגישות ומסירת בדיקות שתן שנמצאו נקיות מסמי רחוב. שירות מבחן מציין הדרדרות במצבו הרגשי נפשי בשל קשיים כלכליים ומסגרת קבועה בחייו. שירות המבחן חוזר על המלצתו להסתפק בעונש צופה פני עתיד לצד צו מבחן.

התנהלותו זו של הנאשם אינה מלמדת על השלמתו של הליך שיקומי מוצלח. אין דומים

מפגשים ספורדים אחת לשבוע או שבועיים בשירות מבחן אל מול הליך גמילה אינטנסיבי. כך גם ניתן בעקיפין ללמוד כי בעוד שבתסקיר מיום 19.11.14 דובר על בדיקות שתן נקיות משרידי סם הרי שבתסקיר האחרון מדובר על בדיקות שתן נקיות משרידי סמי רחוב דבר אשר מלמד על תלות כזו או אחרת בחומרים משני תודעה.

קיומה של מעטפת משפחתית תומכת היא לכשעצמה אינה מהווה הליך טיפולי אלא אמצעי מסייע לכך. הנאשם עודנו מצוי ללא מסגרת ואף חלה נסיגה במצבו הנפשי רגשי. שירות המבחן בעצמו מציין שיש צורך בשילוב הנאשם בקבוצה טיפולית לרבות קשר עם גורמים רפואיים וחברתיים. המלצה זו אינה בגדר "תחזוק" הליך טיפולי מוצלח אלא מהווה את ליבתו של ההליך הטיפולי שעל הנאשם עוד לעבור.

ודוק, האמור לעיל לא בא להפחית מהמאמצים שעושה הנאשם להטיב דרכיו או לבטלם אלא לקבע את עונשו בחלקו הנמוך של המתחם וככזה שמן הראוי שיהיה כאורכה של תקופת המעצר אותה ריצה הנאשם המגיע לכדי קרוב ל - 4 חודשים.

שירות המבחן, נותן פתח להליך שיקומי בדמות צו מבחן בגדרו ישולב הנאשם בהליך טיפולי שיאפשר לו רכישת כלים והתמודדות עם מכלול הקשיים שעל הנאשם להתמודד מולם. דא עקא, כי מבחינה משפטית היה ובית המשפט יגזור עונש מאסר בפועל הרי שבהתאם להוראת סעיף 1 (1) לפקודת המבחן התשכ"ט - 1969, לא ניתן להטיל צו מבחן. מצב משפטי זה נכון אפילו בית משפט יקצוב את ימי מאסרו כימי מעצרו שכן הלכה למעשה גם במצב זה גוזר בית המשפט עונש מאסר בפועל ואין נפקא מינה האם הנאשם סיים לרצותו במועד מתן גזר הדין.

שעה שמלכתחילה סבורני כי עונשו של הנאשם לא אמור היה להיות גבוה משמעותית אם בכלל מתקופת המעצר בה שהה ומתוך כך שהתקופה בה מצוי הנאשם במעצר הינה נתון רלוונטי (ולמעשה חלק מהותי משיקולי הענישה וגזר הדין) מצאתי להימנע מהשתת עונש מאסר בפועל שיהיה כאורכה של תקופת המעצר.

יודגש, כי הימנעות מהשתת עונש מאסר בפועל אינה מתוך כך שבית המשפט סבור שאין זה נכון לעשות או שההליך הטיפולי מצדיק חריגה מטה ממתחם העונש אלא אך על מנת לאפשר הטלתו של צו מבחן שכפי העולה מהתסקיר מתבקש ונכון הוא לעשות בעניינו של הנאשם שבפניי.

עוד יצוין כי יש בהליכה במתווה זה, ולו בעקיפין, כדי להוות "חרב" נוספת מעל ראשו של הנאשם שכן במידה ולא יעמוד בצו המבחן ניתן יהיה להשית עליו פעם נוספת עונש מאסר בפועל מעבר לתקופת המעצר אותה הוא ריצה עד כה.

מכל המקובץ לעיל הנני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 6 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים מהיום שלא יעבור עבירת רכוש מסוג עוון.
- ב. 12 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים מהיום שלא יעבור עבירת רכוש מסוג פשע.
- ג. 5,000 ₪ התחייבות למשך שנתיים מהיום שלא יעבור עבירת רכוש. לא תחתם ההתחייבות בתוך 14 יום, יהיה על הנאשם לרצות 15 ימי מאסר על מנת לכפותו לעשות כן.
- ד. צו מבחן למשך 12 חודשים מהיום.
- ה. 750 ₪ פיצוי למתלונן, ע/ת מס' 1 ע"פ פרטיו בכתב האישום הפיצוי יושלם עד ליום 1.9.15.

עותק מגזר הדין יועבר לידי שירות המבחן למבוגרים.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתנה והודעה היום ו' אדר תשע"ה, 25/02/2015 במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה , שופט